

ПСАЛОМЪ рѣ.

(Давидъ хвали безопредѣлната премудрость Божія, и обявљива че причината на дѣлата Господни ще го приведе секоја да благослави Бога, и да се радува въ Него.)

За първътъ пѣвецъ.

Псаломъ Давидовъ.

ГОСПОДИ, Ты си ме искусила, и познала си (мене).

2 Ты познавашъ съденѣто ми и ставанѣто ми: проразъмъквашъ помышленіата ми ѿдалече.

3 Извѣдъвашъ ходенѣто ми и легенѣто ми, и сичките пѫтища моя познавашъ.

4 Защото и преди (да дойде) дъмата во азъката ми, ето, Господи, познавашъ сичко.

5 Защъкалашъ ме ѿзадъ и ѿ предъ, и търпилъ си на мене рѣката Твоя.

6 (Твоя Твое) познаванѣ пречудно (е) у мене: високо е: не можемъ (да пристигнемъ) въ него.

7 Гдѣ ли да идемъ ѿ дъхатъ Твой? и ѿ лицето Твое гдѣ ли да вѣгамъ?

8 Ако се качимъ на некото, (Ты) си тамш: ако легнемъ у ада, ето, Ты.

9 (Ако да) земемъ крылата на зората, и преселимсе въ крайовете на морето,

10 И тамш ще ме настави рѣката Твоя, и десницата Твоя ще ме държи.

11 Ако да речемъ: но темнината ще ме покрие, и нещъта ще вънде свѣтлина около мене.

12 И тая темнина не покрива (нищо) ѿ Тебе: и нещъта е свѣтла както денъ: (въ Тебе) темнината (е) както свѣтлината.

13 Защото Ты си сотворилъ утробите мои: ѿбвилъ си ме въ чревото на майка ми.

14 Ще Те пѣснесловимъ, защото страшниш (и)